



સૂરએ બની ઇસ્રાઈલ મકિકયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૧૧૧ રુકૂઅ ૧૨

سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ

પાકી ઉસકી, જો લે ગયા અપને બન્દેકો રાતો રાત, મસ્જિદે હરામસે

إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا ۚ

મસ્જિદે અક્સા તક, કિ બરકત રખી હે હમને જિસકે ગિર્દા ગિર્દ, તાકિ ઉનકી ચશમદીદ કરદે અપની નિશાનિયાં.

إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ① وَأَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَجَعَلْنَاهُ

બેશક વોહ સુનતા દેખતા હે (૧) ઓર દિયા હમને મૂસાકો કિતાબ, ઓર કર દિયા હમને

هُدًى لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ إِلَّا تَنَجُّدُ وَأَمِنَ دُونِي وَكَيْلًا ②

ઉસે હિદાયત બની ઇસ્રાઈલકે લિયે, કિ ન બનાવ મુઝકો છોડ કર કોઈ કારસાઝ (૨)

ذُرِّيَّةً مِّنْ حَمَلِنَا مَعَ نُوحٍ إِنَّهُ كَانَ عَبْدًا شَكُورًا ③ وَ

એ ઉનકી ઓલાદ જિનકો હમને કશ્તી પર સવાર કરાયા નૂહકે સાથ, બેશક વોહ શુકગુઝાર બન્દે થે (૩) ઓર

قَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ

પૈગામ ભેજ દિયા હમને બની ઇસ્રાઈલકી તરફ કિતાબમેં, કિ ઝરૂર ફસાદ મચાઓગે તુમ ઝમીનમેં

مَرَّتَيْنِ وَلِتَعْلَنَ أُولُوا كِبِيرًا ④ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا

દોબાર, ઓર ઝરૂર મગરૂર હો જાઓગે બડે મુતકબ્બિર (૪) યુનાન્હે જબ આ ગયા ઉનમેંકા પહલા વા'દા, ભેજ દિયા હમને

عَلَيْكُمْ عِبَادَ النَّارِ أُولَىٰ بِأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَ

તુમ પર અપને કુછ બન્દોંકો સખ્ત જંગજૂ, તો વોહ તલાશીકો ઘુસ પડે શહરોંકે અન્દર, ઓર

كَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ⑤ ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ

યહ તૈશુદા વા'દા થા (૫) ફિર વાપસ લાએ હમ તુમ્હેં દોબારા ઉન પર, ઓર મદદ ફરમાઈ તુમ્હારી

بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ أَكْثَرَ نَفِيرًا ⑥ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ

માલ વ ઓલાદસે, ઓર કર દિયા હમને તુમ્હેં બડે જથ્થેવાલા (૬) અગર તુમને ભલાઈકી, તો અપની ભલાઈ

لَا تُفْسِدُكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا ۚ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيُسُوءِ

કી... ઓર અગર બુરાઈકી તો અપને લિયેકી. ફિર જબ આ ગયા દૂસરે ફસાદકા વા'દા, તાકિ દુશ્મન બિગાડ દે

وَجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا

તુમ્હારે ચહેરે, ઓર તાકિ દાખિલ હો મસ્જિદમેં જિસ તરહ દાખિલ હૂએ થે પહલી બાર, ઓર તાકિ ખુબ હી તબાહ કર

مَا عَلُوا تَتَّبِيرًا ۝ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يَرْحَمَكُمْ ۚ وَإِنْ عُدتُمْ

દેં જિસ થીજ પર કાબૂ પાએ (૭) મુશ્કિન હેં કિ તુમ્હારા પરવરદિગાર અબ ભી તુમ પર રહમ ફરમાએ. ઓર અગર ફિર શરાત પર પલટે, તો

عُدْنَا ۖ وَجَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۝ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ

હમ ભી અજાબકો ફિર લાએ... ઓર બના દિયા હમને જહન્નમકો કાફિરોંકા કેદખાના (૮) બેશક યહ કુરઆન

يَهْدِي لِّلْكَافِرِ هِيَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ

રાહ દિખાતા હે જો સબસે જ્યાદા સીધી હે, ઓર મુજ્દા દેતા હે અપને માનનેવાલોંકો, જો અમલ કરે

الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۝ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ

લિયાકતવાલા, કિ બેશક ઉનકે લિયે બડા ષવાબ હે (૯) ઓર બેશક જો ન માને

بِالْآخِرَةِ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝ وَيَذَرُ الْإِنْسَانَ بِالشَّكْرِ

આખિરતકો, મુહય્યા ફરમા લિયા હમને ઉનકે લિયે દુખ દેનેવાલા અજાબ (૧૦) ઓર કોસતે હેં બા'જ લોગ તબાહીકે લિયે

دُعَاءَهُ بِالْخَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝ وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ

જેસે દુઆ હો ભલાઈકે લિયે. ઓર ઇન્સાન બડા જલ્દ બાજ હે (૧૧) ઓર બનાયા હમને રાત ઓર

النَّهَارَ آيَاتٍ فَمَحَوْنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً

દિનકો દો નિશાનિયાં, યુનાન્થે મિટી મિટી ધુંદલી રખી હમને રાતકી નિશાની, ઓર કર દિયા દિનકી નિશાનીકો ખુલતી દિખાતી,

لِتَبْتَغُوا فَضْلًا مِّن رَّبِّكُمْ وَلِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابِ

તાકિ તલાશ કરો અપને પરવરદિગારકા ફઝલ, ઓર તાકિ જાનતે રહો હર હર સાલકે શુમારકો ઓર હિસાબકો.

وَكُلِّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا ۝ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلْزَمْنَاهُ طَائِرَهُ

ઓર હર ચીજકી હમને અલગ અલગ તફ્સીલ કર દી હે (૧૨) ઓર સારે ઇન્સાન, હમને ઉનકી કિસ્મતકો ઉનકે ગલે

فِي عُنُقِهِ ۖ وَنُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنشُورًا ۝

મેં ફંદા કર દિયા. ઓર બરઆમદ કરેંગે ઉસકે લિયે કયામતકે દિન નવિશ્તા, જિસે પાએગા ખુલા હુવા (૧૩)

إِقْرَأْ كِتَابَكَ ۖ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۝

કિ પઢ, અપના નામએ આમાલ. કાફી હે તૂ હી આજ અપને ઊપર હિસાબ કરનેકો (૧૪) જિસને

اهْتَدَى قَائِمًا يَهْتَدِي لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ قَائِمًا يَضِلَّ

રાહ પાઈ તો અપને હી લિયે પાઈ. ઓર જિસને બેરાહીકી, તો અપને બુરેકી બે

عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۖ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ

રાહીકી. ઓર કોઈ બોલ ઉઠાનેવાલી જાન દૂસરેકા બોલ ન ઉઠાએગી. ઓર હમ નહીં હૈં અઝાબ ભેજનેવાલે

حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۚ وَإِذَا آرَدْنَا أَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً أَمَرْنَا

યહાં તક કિ ભેજ લેં રસૂલકો (૧૫) ઓર જબ હમને ચાહા કિ તબાહ કર દેં કિસી આબાદીકો, તો હુકમ દિયા હમને

مُتَرَفِّفِيهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۚ

ઉસકે ઐશવાલોંકો, તો ઉન્હોંને ઉસમેં નાફરમાનીકી, તો દુરુસ્ત હો ગઈ ઉન પર બાત, તો હમને તબાહ કર દિયા બરબાદ કરકે (૧૬)

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنَ الْقُرُونِ مِنْ بَعْدِ نُوحٍ ۖ وَكَفَىٰ بِرَبِّكَ

ઓર કિતને તબાહ કર દિયે હમને તબકે નૂહકે બા'દ. ઓર તુમહારા પરવરદિગાર

بِذُنُوبٍ عِمَادٍ خَبِيرًا بَصِيرًا ۚ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعَاجِلَةَ

અપને બન્દોંકે ગુનાહોંસે કાફી ખબરદાર વ નિગરાં હે (૧૭) જિસને જલ્દવાલી દુન્યા ચાહી

عَجَلْنَاهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ

હમને જલ્દી કર દી ઉસકે લિયે, ઉસમેં જો ચાહેં જિસકે લિયે ચાહેં, ફિર કર દિયા હમને ઉસકે લિયે જહન્નમ.

يَصْلَاهَا مِمَّنْ مَوْمًا مَدْحُورًا ۚ وَمَنْ آرَادَ الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ

કિ જાએ વહાં બુરા કેહલાતા, રાંદએ દરગાહ (૧૮) ઓર જિસને ચાહા આબિરતકો ઓર ઉસકે લિયે

لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۚ

કોશિશકી ઉસકે કાબિલ, ઓર વોહ ઈમાનવાલા, તો વોહ હૈં કિ જિનકી કોશિશ કાબિલે કદ્ર હે (૧૯)

كَلَّا نَبْدُ هُوَ أَوْلَىٰ ۖ هُوَ أَوْلَىٰ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ ۖ وَمَا كَانَ عَطَاءُ

સભીકી હમ મદદ ફરમાતે હૈં, ઈનકી ઓર ઉનકી, તુમહારે પરવરદિગારકી અતાસે. ઓર નહીં હે તુમહારે

رَبِّكَ فَحَظُورًا ۚ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ ۖ

પરવરદિગારકી અતા પર પાબન્દી (૨૦) દેખ લો કિ કેસા બદા રખા હે હમને બા'લકો બા'લ પર.

وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْضِيلًا ۚ لَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ

ઓર બિલાશુબહ આબિરત સબ દરજોંમે બડી હે, ઓર બડાઈમેં સબસે બડી હે (૨૧) મત ગઠો અલ્લાહકે સાથ

۱۲

ન ખોલ હી દો બિંદુલ, કિ બૈઠના પડે અફસોસ વ હસરત કરતે (૨૯) બેશક તુમહારા પરવરદિગાર

۴۸۳

يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا

વસીઅ કર દેતા હે રોઝી જિસકે લિયે ચાહે, ઓર વોહી અન્દાઝે ભર કર દેતા હે, બેશક વોહ અપને બન્દોંકા ખબરગીર

بَصِيرًا ❸ وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُونُ نَرْزُقُكُمْ

વ નિગરાં હે (૩૦) ઓર તુમ લોગ ન માર ડાલા કરો અપની ઔલાદકો, તંગદસ્તીકે ખતરેસે. હમ ઉંનકો રોઝી દે

وَأَيَّاكُمْ إِن تَقْتُلُهُمْ كَانَ خَطَاً كَبِيرًا ❹ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّزْقَ

ઓર તુમહેં ભી. ઉંનકો માર ડાલના બડા ગુનાહ હે (૩૧) ઓર પાસ ન જાઓ બદકારીકે,

إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا ❺ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي

બેશક યહ બેશર્મી હે. ઓર બુરી રાહ હે (૩૨) ઓર ન માર ડાલો કિસી જાનકો, કિ

حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ❻ وَمَن قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا

હુર્મત રખી જિસકી અલ્લાહને મગર હકસે. ઓર જો માર ડાલા ગયા બેગુનાહ, તો હમને હક દિયા

لَوْلِيِّهِ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا ❻

ઉસકે વારિષકો, તો વોહ ભી જિયાદતી ન કરે કત્લ કરનેમેં. કિ ઉસકી મદદ કર દી ગઈ હે (૩૩)

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ

ઓર પાસ ન ફટકો યતીમકે માલકે મગર બેરખવાહાના તરીકેસે, યહાં તક કિ જબ પહોંચ જાઓ

أَشُدَّهُ ❷ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا ❸ وَأَوْفُوا

અપની પૂરી તાકતકો, ઓર પૂરા કરતે રહો તુમ લોગ અહદકો, બેશક અહદકી બાઝપુર્સ હોગી (૩૪) ઓર પૂરી

الْكَيْلَ إِذَا كَلَّمْتُمْ وَزِنُوا بِالْقِسْطَاسِ الْمُسْتَقِيمِ ❹ ذَلِكَ خَيْرٌ

નાપ રખો, જબ નાપો ઓર તોલો, ઠીક તરાઝૂસે. યહ બહોત બેહતર હે,

وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ❺ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ

ઓર બુશ અ-જામ હે (૩૫) ઓર ન પીછે પડો જિસકા તુમહેં ઇલ્મ નહીં. બેશક કાન

وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ❻ وَلَا تَمْسَسْ

ઓર આંખ ઓર દિલ, ઇન સબકી બાઝપુર્સ હોગી (૩૬) ઓર મત ચલો

فِي الْأَرْضِ مَرَحًا ❷ إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تَبْلُغَ الْجِبَالَ

ઝમીનમેં ઇતરાતે હૂએ. બિલાશુબહ ન તો તુમ ફાડ સકોગે ઝમીનકો, ઓર ન બઢ કર પહાડ હો જાઓગે

طُولًا ۚ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِنْدَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۝ (۳۰) ذَلِكَ

લમ્બાઈમાં (૩૦) યહ સબ ઉનમેંકી બુરી બાત, તેરે પરવરદિગારકો નાપસન્દ હે (૩૮) યહ હે જો

مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۚ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا

વહી બેજી તુમ તક, તુમહારે પરવરદિગારને, હિકમતકી બાતે. ઓર ન ગઢો અલ્લાહકે સાથ દૂસરા મા'બૂદ,

أَخْرَفْتَلْقَىٰ فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَّدْحُورًا ۝ (۳۱) أَفَأَصْفُكُمْ رَبُّكُمُ

કિ ડાલ દિયે જાઓ જહન્નમમેં મલામત ક્રિયા હુવા, રાંદએ દરગાહ (૩૮) તો ક્યા યુન દિયા તુમહારે પરવરદિગાર

بِالْبَيْنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنَاثًا ۚ إِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلًا

ને તુમહારે લિયે બેટે, ઓર અપને લિયે બનાઈ ફરિશ્તોંસે બેટિયાં. બેશક તુમ લોગ બડા બોલ

عَظِيمًا ۚ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا

બોલતે હો (૪૦) ઓર બેશક હમને કઈ તરહસે બયાન ફરમાયા ઈસ કુરઆનમેં, તાકિ વોહ સમજસે કામ લેં, ઓર નહીં

يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۝ (۳۲) قُلْ لَوْ كَانَ مَعَهُ آلِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذَا

બઢતી ઉનમેં મગર નફરત (૪૧) કેહ દો કિ અગર હોતે ઉસકે સાથ ઓર કઈ મા'બૂદ જિસ તરહ કિ વોહ બકતે હેં,

لَا يَتَّبِعُوا إِلَىٰ ذِي الْعَرْشِ سَبِيلًا ۚ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَىٰ عَمَّا

જબ તો ફિર ડૂંઢ નિકાલતે અર્શવાલેકી તરફ કોઈ રાહ (૪૨) પાકી હે ઉસકી, ઓર વોહ બુલન્દો બાલા હે ઉસસે જો

يَقُولُونَ عُلُوقًا كَبِيرًا ۝ (۳۳) تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ

બકતે હેં કહીં બઢા ચઢા (૪૩) ઉસકી પાકી કરતે હેં સાતોં આસ્માન ઓર ઝમીન,

وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا

ઓર જો ઉનમેં હેં. ઓર કોઈ મોજૂદ નહીં, મગર તસ્બીહ કરતી હે ઉસકી હમ્દકે સાથ, લેકિન તુમ

تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ ۚ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۝ (۳۴) وَإِذَا قَرَأْتَ

લોગ નહીં સમજતે ઉનકી તસ્બીહકો. બેશક વોહ બુર્દબાર મગ્ફિરત ફરમાનેવાલા હે (૪૪) ઓર જબ તુમને

الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

કુરઆન પઢા, કર દિયા હમને તુમહારે ઓર ઉનકે દરમિયાન, જો નહીં માનતે આખિરતકો,

حِجَابًا مَسْتُورًا ۚ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَ

પોશીદા પદા (૪૫) ઓર ડાલ દિયા ઉનકે દિલોં પર ગિલાફ, કિ સમજ સકે. ઓર

فِي إِذِ انْهَمَوْا وَقُرْءًا وَإِذَا ذَكَرْتَ رَبَّكَ فِي الْقُرْآنِ وَحْدَهُ وَلَوَّا

ઉનકે કાનોમેં બહરાપન. ઓર જબ જિક કિયા તુમને અપને અકેલે પરવરદિગારકા કુરઆનમેં, પલટ

عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ نُفُورًا ۝۳۷ مَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَسْتَمِعُونَ ۚ إِذْ يَسْتَمِعُونَ

પડે પીઠ ફેરે, નફરત કરતે (૪૬) હમ ખુબ જાનતે હેં જિસકે લિયે વોહ સુનતે હેં, જબ વોહ તુમહારી તરફ

إِلَيْكَ وَإِذْ هُمْ نَجْوَىٰ إِذْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ إِنَّا تَتَّبِعُونَ إِلَّا جُلَا

કાન કરતે હેં, ઓર જબ વોહ ખુફિયા મશ્વરા કરતે હેં, જબ કિ યહ ઝાલિમ બકા કરતે હેં, કિ તુમ નહીં પેરવી કરતે મગર એક

مَسْحُورًا ۝۳۸ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا الْكَافِرَ الْأَمْثَالَ فَضَلُّوا فَلَا

જાદૂ મારે શખ્સકી (૪૭) દેખો તો કેસી મિષાલ બનાઈ તુમહારે લિયે, યુનાન્હે ભટક ગએ, કિ

يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝۳۹ وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرَفًا إِنَّا

રાહ નહીં પા સકતે (૪૮) ઓર સબ યહ ભી બકે, કિ “ક્યા જબ હો ચુકે હડિયાં ઓર ચૂરા, તો ક્યા હમ

لَنَبْعُثَنَّ خَلْقًا جَدِيدًا ۝۴۰ قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا ۝

વાકઈ ઉઠાએ જાએંગે અઝ સરે નવ પેદા કર કે ?” (૪૯) જવાબ દે દો કિ તુમ પથ્થર હો જાઓ યા લોહા (૫૦)

أَوْ خَلْقًا مِّمَّا يَكْبُرُ فِي صُدُورِكُمْ ۖ فَسَيَقُولُونَ مَن يُعِيدُنَا ۖ

યા કોઈ મખ્લૂક જો બડી હો તુમહારે દિલોમેં, તો વોહ જલ્દીસે પૂછેંગે કિ કોન હમેં દોબારા પેદા કરેગા.

قُلِ الَّذِي فَطَرَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ ۖ فَسَيُنْغِضُونَ إِلَيْكَ رُءُوسَهُمْ

જવાબ દો કિ જિસને પેદા ફરમાયા થા તુમહેં પહલી મરતબા. તો જલ્દીસે વોહ અપની અપની ખોપડી હિલાહિલા કર

وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هُوَ ۖ قُلْ عَسَىٰ أَن يَكُونَ قَرِيبًا ۝۴۱ يَوْمَ يَدْعُوكُمْ

રહેંગે ઓર કહેંગે, કિ યહ કબ. બતાઓ કિ ક્યા બઈદ હે કિ વોહ કરીબ હી હો (૫૧) જિસ દિન પુકારેગા

فَتَسْتَجِيبُونَ بِحَمْدِهِ وَتَقُولُونَ إِنَّا لَنَكُونُ إِلَّا قَلِيلًا ۝۴۲ وَقُلْ

તુમહેં, તો તા’મીલ કરોગે ઉસકી હમ્દ કરતે હૂએ, ઓર કરાર દોગે કિ તુમ નહીં ઠહરે કહી મગર કમ (૫૨) ઓર મેરે

لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزِعُ بَيْنَهُمْ

સચ્ચે બન્દોસે કેહ દો, કિ બોલા કરેં જો સબસે ઝયાદા ખુશગવાર બોલી હો. બેશક શૈતાન કોંચે દેતા હે ઉનમેં.

إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلْإِنْسَانِ عَدُوًّا مُّبِينًا ۝۴۳ رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِكُمْ ۖ

બેશક શૈતાન જનમસે ઈન્સાનકા ખુલા દુશ્મન રહા (૫૩) તુમ લોગોંકા પરવરદિગાર તુમહેં ખુબ જાનતા હે.

إِنْ يَشَاءِ رَحْمَتُكَ أَوْ إِنْ يَشَاءِ عَذَابُكَ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ۝

अगर चाहे तुम लोगोंको बख्श दे, या अगर चाहे तो अज़ाब करमाओ. और नहीं भेजा हमने तुमको उनका ज़िम्मेदार जवाबदेह (५४)

وَرَبُّكَ أَعْلَمُ بِمَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَقَدْ فَضَّلْنَا بَعْضَ

और तुम्हारा परवरदिगार भुल जाने, जो आस्मानोंमें और जमीनमें हैं, और बेशक फ़ज़ीलत दी हमने बा'ज

النَّبِيِّينَ عَلَى بَعْضٍ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۝ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ

नबियोंको बा'ज पर. और दिया हमने दावूदको ज़बूर (५५) केह दो कि पुकार देओ उन्हें जो अल्लाह

رَعَيْتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا يَمْلِكُونَ كَشْفَ الضُّرِّ عَنْكُمْ وَلَا

के मुक़ाबिल हैं तुम्हारे नज़दीक, तो न इन्तिहार रખते हैं नुक़सान दूर करनेका तुमसे, और न

تَحْوِيلًا ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَدْعُونَ يَبْتَغُونَ إِلَىٰ رَبِّهِمُ الْوَسِيلَةَ

लौटा देनेका (५६) वोह मक़बूल लोग जिन्हें कुक़ार मा'बूद पुकारते हैं, वोह भुद याहते हैं अपने परवरदिगारकी तरफ़ वसीला,

أَيُّهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُونَ عَذَابَ اللَّهِ إِنَّ عَذَابَ

कि उनका कौन सबसे ज़यादा नज़दीकी है, और उम्मीदवार हैं उसकी रहमतके, और उरें उसके अज़ाबको. बेशक तुम्हारे

رَبِّكَ كَانَ هَدًى ذُرًّا ۝ وَإِنْ مِّنْ قَرْيَةٍ إِلَّا نَحْنُ مُهْلِكُوهَا

परवरदिगारका अज़ाब जनमसे बयनेकी थीज रही (५७) और कोई आबादी नहीं, मगर हम हैं उसको तबाह करनेवाले

قَبْلَ يَوْمِ الْقِيَامَةِ أَوْ مُعَذِّبُوهَا عَذَابًا شَدِيدًا كَانَ ذَٰلِكَ

रोज़े कयामतसे पडले, या उसमें अज़ाब भेजनेवाले, सप्त अज़ाब. और यह

فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝ وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ

किताबमें बराबर लिखा रहा (५८) और नहीं रोका हमें उससे कि भेजें हम आभिरी निशानियां, मगर इस

كَذَّبَ بِهَا الْآلُوفُونَ وَآتَيْنَا ثَمُودَ النَّاقَةَ مُبْصَرَةً فَظَلَمُوا

भातने कि जुटला चुके हैं उसको अगले लोग. और दे दिया था हमने थमूदको ग़ैटनी, कि आंभ भोल दे. तो उन्होंने अंधेर

بِهَا وَمَا نُرْسِلُ بِالْآيَاتِ إِلَّا تَحْوِيلًا ۝ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ

मथायी उसकेसाथ. और हम नहीं भेजा करते निशानियोंको मगर उरानेकेलिये (५९) और जबकि क़हा हमने तुमको कि बिलाशुण्ड तुम्हारा परवरदिगार

أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا جَعَلْنَا الرَّيَّا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً

छा गया है सब लोगों पर, और नहीं बनाया हमने तुम्हारे इस प्वाबको जो तुम्हें दिखाया, मगर लोगोंकी आजमाईश,

۴

لِّلنَّاسِ وَ الشَّجَرَةِ الْمَعْوَنَةِ فِي الْقُرْآنِ ۖ وَنُخَوِّفُهُمْ ۖ فَمَا

और वोह दरफ्त जिसको मल्लिन कडा गया है कुरआनमें और हम तो उन्हें डराते हैं. नहीं

يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُعْيَانًا كَبِيرًا ۚ ۞ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ اسْجُدْ لِلْإِدَمِ

बढती उनमें मगर बडी सरकशी (६०) और जब कि हुकम दिया हमने इरिशतोंको कि सजदा करो आदमका,

فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ ۖ قَالَ أَسْجُدْ لِمَنْ خَلَقْتَ طِينًا ۙ ۞ قَالَ

तो सबने सजदा किया, मगर ईबलीस. बोला “कि क्या मैं सजदा करूं उसका, जिसे पैदा इरमाया तूने भाक से?” (६१) बोला कि

أَرَأَيْتَكَ هَذَا الَّذِي كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَئِنْ أَخَّرْتَنِ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ

देख तो सही, तूने उसको ईज्जत बप्श दी मुज पर. अच्छा अगर मोडलत देदी तूने मुझे रोजे कयामत तक

لَأَحْتَنِكَ ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قَلِيلًا ۙ ۞ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ تَبِعَكَ مِنْهُمْ

की, तो ज़रूर दाब लूंगा उनकी औलादको, मगर थोड़े” (६२) इरमान हुवा “ज! तो जिसने गुलामीकी तेरी

فَلَنْ جَهَنَّمَ جَزَاءُكُمْ جَزَاءً مَّوْفُورًا ۙ ۞ وَاسْتَفْرَزَ مَنْ اسْتَطَاعَتْ

उनमेंसे, तो बिलाशुबह जहन्नम तुम सबकी सजा है, पूरी सजा (६३) और लज्जिशमें डाल दे जिन पर तेरी सकत हो

مِنْهُمْ بِصَوْتِكَ وَأَجْلِبْ عَلَيْهِمْ بِخَيْلِكَ وَرَجِلِكَ وَشَارِكْهُمْ

उनमेंसे अपनी आवाजसे, और उन पर जोंक दे अपने सवारों और पियाहोंको, और शरीक बन ज

فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّهُمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا

उनका माल व औलादमें, और वा’दे किया कर.” और शैतान नहीं वा’दा करता, मगर

عُرُورًا ۙ ۞ إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى بِرَبِّكَ

मडल धोका (६४) “बेशक मेरे मुप्पिस बन्दे, नहीं है तेरा उन पर कुछ ज़ोर.” और तुम्हारा परवरदिगार

وَكَيْلًا ۙ ۞ رَبُّكُمُ الَّذِي يُدْخِلُ لَكُمْ الْفُلْكَ فِي الْبَحْرِ لِتَبْتَغُوا مِنْ

काडी कारसाज है (६५) तुम्हारा परवरदिगार, जो रवां करता है तुम्हारे लिये कश्तियोंको दरियामें, कि तलाश करो उसका

فَضْلِهِ ۖ إِنَّهُ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۙ ۞ وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ

इज़ल, बेशक वोह तुम पर रहम इरमाता रहा (६६) और जब लगल तुम्हें जतरा दरियामें, तो गुम हो गये

مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا آيَاهُ ۖ فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ

जिन्हें पुकारते हो मा’बूद, सिवा उसी मा’बूदे बरलकके. फिर जब नज़ात दे दी तुम्हें भुशकी तक, तो रुध इर लिया तुमने. और

दुनी उमर, और दुनी मौतका मजा. फिर न पाते तुम अपना उमारे सामने कोई महदगार (७५)

وَأِنْ كَادَ وَالْيَسْتَفِرُّ وَنَكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وَإِذَا لَا

और करीब था कि बिसका दें तुम्हें इस अराजीसे, ताकि निकाल दें तुम्हें उससे, और ऐसेमें

يَكْبِتُونَ خَلْقَكَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ سُنَّةَ مَنْ قَدْ أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ

वोड़ भी न ढहरते तुम्हारे बा'द, मगर कुछ ही (७६) दस्तूर उनका, जिन्हें भेजा हमे तुमसे पहले, अपने

ع

رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ۝ أَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِ الشَّمْسِ

कई रसूल, और न पाओगे हमारे दस्तूरमें तब्दीली (७७) पाबन्दी करो नमाजकी, सूरज ढलनेसे

إِلَى غَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنَ الْفَجْرِ إِنَّ قُرْآنَ الْفَجْرِ كَانَ مَشْهُودًا ۝

रातकी तारीकी तक. और फ़जरकी नमाज, कि बिलाशुभल फ़जरकी नमाजका वक्त छाज़ीरिका है (७८)

وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ نَافِلَةً لَكَ ۖ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ

और रातकी, तो तहज्जुद पढो उसमें, मज़ीद हुकम है तुम्हीं पर. अनकरीब तुम्हारी जगल बनाअेगा तुम्हारा परवरदिगार,

مَقَامًا مَحْمُودًا ۝ وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي

मकामे महमूदको (७९) और हुआ करो कि “परवरदिगारा अन्दर ले जा मुझे तू सख्ती तरल, और बाहर निकाल तू

مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ۝ وَقُلْ

सख्ती तरल, और बना दे हमारा अपनी तरफसे मददगार ताकत” (८०) और कहो

جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ۝ وَنُنَزِّلُ

कि “आ गया हक और मिट गया बातिल. बेशक बातिल मिटनेकी थील है” (८१) और नाज़िल करमाते

مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شَفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنِينَ وَلَا يَزِيدُ الظَّالِمِينَ

हैं हम कुरआन, जो कि शिफा व रहमत है माननेवालोंके लिये, और नहीं थोड़ा करता अंधेरवालों

إِلَّا خَسَارًا ۝ وَإِذَا أَعْمَيْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَعْرَضَ وَنَأْ بِجَانِبِهِ ۖ وَ

में, मगर नुकसानका (८२) और जब ठन्आम करमाया हमने ठन्सान पर, तो बेरुभीकी, और

إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ كَانَ يَئُوسًا ۝ قُلْ كُلُّ يَعْلُ عَلَى شَاكِلَتِهِ قُرْآنُكُمْ

अपनी तरफ हट गया. और जब पछोँची उसे भराभी, तो ना उम्मीद हो गया (८३) केह दो कि हर अक अमल करता है अपने क़ेरेका. तो तुम्हारा

ع

أَعْلَمُ بِمَنْ هُوَ أَهْدَى سَبِيلًا ۝ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ ۖ قُلْ

परवरदिगार खुब जानता है, कि कौन ज़्यादा राहका पाने वाला है (८४) और पूछते हैं तुमसे इहके बारेमें, जवाब दो

الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ۝ وَلَكِنْ

કિ “રૂહ મેરે પરવરદિગારકે હુકમસે હૈ”, ઓર નહીં દિયા ગયા તુમ્હે ઇલ્મસે, મગર થોડા (૮૫) ઓર અગર હમ

شَدْنَا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُ لَكَ بِهِ عَلَيْنَا

ચાહતે તો ફના કર દેતે, જો વહી ભેજી હૈ હમને તુમ્હારી તરફ, ફિર ન પાતે તુમ અપના હમારે યહાં

وَكَيْلًا ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّ فَضْلَهُ كَانَ عَلَيْكَ كَبِيرًا ۝ قُلْ

વકીલ (૮૬) મગર તુમ્હારે પરવરદિગારકી રહમત હૈ, બેશક ઉસકા ફઝલ તુમ પર બડા રહા કિયા (૮૭) એ’લાન કર

لَيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَى أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذَا الْقُرْآنِ

દો કિ અગર ઇકઠ્ઠા હો જાએ સારે ઇન્સાન ઓર જિન્નાત, ઇસ પર કિ લે આએ ઇસ કુરઆનકી તરહ,

لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا ۝ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا

તો ન લાએગે એસા, ગો હોજાએ બા’જ બા’જકે પુશ્ત પનાહ (૮૮) ઓર બેશક કઈ તરહ

لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَأَبَى أَكْثَرُ النَّاسِ إِلَّا

સે બયાન ફરમાયા હમને લોગોંકે લિયે ઇસ કુરઆનમેં હર બાત, તો ઇન્કાર હી કર દિયા બહોતોંને

كُفُورًا ۝ وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ الْأَرْضِ

નાશુકીસે (૮૯) ઓર બોલે કિ હરગિઝ ન માનેગે હમ આપકો, યહાં તક કિ બહાદો હમારે લિયે ઝમીનસે

يَنْبُوعًا ۝ أَوْ تَكُونَ لَكَ جَنَّةٌ مِّنْ نَّخِيلٍ وَعِنَبٍ فَتُفَجَّرَ الْأَنْهَارُ

કોઈ ચશ્મા (૯૦) યા હો આપકા બાગ ખજૂર ઓર અંગૂરકા, ફિર બહાદો નહરે

خَلْقَهَا تَفْجِيرًا ۝ أَوْ تَسْقُطَ السَّمَاءُ كَمَا زَعَمَتْ عَلَيْكَ سَفًّا أَوْ

ઉનકે દરમિયાન ખુબ (૯૧) યા ગિરાદો આસ્માનકો જેસા કિ કહા કિયે હો હમ પર, ટુકડે ટુકડે યા

تَأْتِي بِاللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ قَبِيلًا ۝ أَوْ يَكُونُ لَكَ بَيْتٌ مِّنْ زُخْرِفٍ

લેઆઓ અલ્લાહ ઓર ફરિશ્તોંકો આમને સામને (૯૨) યા હો તુમ્હારા કોઈ ઘર સોનેકા,

أَوْ تَرَفِّي فِي السَّمَاءِ وَلَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِيِّكَ حَتَّى تُنْزِلَ عَلَيْنَا كِتَابًا

યા ચઢ જાઓ આસ્માનમેં. ઓર હમ ન માનેગે તુમ્હારે ચઢ જાનેકે સબબ, યહાં તક કિ ઉતાર કર લાઓ હમ પર કોઈ

تَقْرُوءَ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّيَ هَلْ كُنْتُ إِلَّا بَشَرًا رَسُولًا ۝ وَمَا مَنَعَهُ

કિતાબ, કિ હમ ઉસે પઢે. જવાબ દો કિ “પાકી હૈ મેરે પરવરદિગારકી, મેં હૂં ક્યા, બજુલ એક ઇન્સાનકે, જો રસૂલ હૈ (૯૩) ઓર નહીં રોકા

النَّاسِ أَنْ يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَى إِلَّا أَنْ قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ

લોગોંકો ઈમાન લાનેસે, જબકિ આ ગઈ ઉનકે પાસ હિદાયત, મગર યહ કિ ઉનકા કૌલ રહા, કિ કયા અલ્લાહને ભેજા હે

بَشَرًا رَسُولًا ۙ قُلْ لَوْ كَانَ فِي الْأَرْضِ مُلْكٌ يَمْسُونَ مُطْمَئِنَّينَ

બશરકો રસૂલ (૯૪) જવાબ દેદો કિ અગર હોતે ઝમીનમેં ફરિશ્તે, ચલતે ફિરતે ચેન કરતે,

لَنَزَّلْنَا عَلَيْهِم مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكًا رَسُولًا ۙ قُلْ كَفَىٰ بِاللَّهِ شَهِيدًا

તો ઝરૂર હમ ઉતારતે ઉન પર આસ્માનસે ફરિશ્તેકો રસૂલ (૯૫) કેહ દો કિ અલ્લાહ કાફી ગવાહ હે

بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۙ وَمَنْ يَهْدِ

મેરે ઔર તુમ્હારે દરમિયાન. બેશક વોહ અપને બન્દોંસે ખબરદાર વ નિગરાં રહા (૯૬) ઔર જિસે અલ્લાહ રાહ દે,

اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ ۙ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَن تَجِدَ لَهُمْ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ

તો વોહ રાહ પર હે. ઔર જિસે બેરાહ રખે, તો હરગિઝ ન પાઓગે મુફીદ ઉનકે લિયે ઉન્હેં, જો અલ્લાહકો છોડ કર ફર્જી ઔલિયા હેં.

وَنَحْشُرُهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ عُسً ۙ وَبُكْمًا وَصَمًا مَا وُهِمَ

ઔર હશર કરેંગે હમ ઉનકા કયામતકે દિન ઉનકે મુંહકે બલ, અંધે, ઔર ગૂંગે ઔર બહરે, ઉનકા ઠિકાના

جَهَنَّمَ كُلَّمَا خَبَتْ زِدْنَاهُمْ سَعِيرًا ۙ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا

હે જહન્નમ. જબ બુઝને લગી, હમને ભડકા દિયા (૯૭) યહ સજા હે ઉનકી, કિ ઉન્હોંને ઈન્કાર કિયા હમારી

بِآيَاتِنَا وَقَالُوا إِذَا كُنَّا عِظَامًا وَرُفَاتًا إِنْآ لَنَبْعُوْتُونَ خَلْقًا

આયતોંકા, ઔર બકા કિયે, કિ “કયા જબ હમ હો ચુકે હડિયાં ઔર ચૂરા ચૂરા, તો હમ કયા વાકઈ ઉઠાએ જાએંગે, નએ સિરેસે

جَدِيدًا ۙ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ

પેદા કરકે” (૯૮) કયા ઉન્હેં નહીં સૂઝા કિ બેશક અલ્લાહ, જિસને પેદા ફરમા દિયા આસ્માનોં ઔર ઝમીનકો,

قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يَخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَجَعَلَ لَهُمْ أَجَلًا لَا رَيْبَ فِيهِ ۙ

કુદરત રખતા હે ઈસ પર, કિ પેદા ફરમા દે ઉન્હીંકી તરહ, ઔર કર દિયા ઉનકા એક વક્ત જિસમેં કોઈ શક નહીં.

فَأَنبِئِ الظَّالِمُونَ إِلَّا كُفُّورًا ۙ قُلْ لَوْ أَنَّكُمْ تَبْلُغُونَ خَرَابِينَ رَحْمَةً

મગર અંધેરવાલોંને તો ઈન્કાર કર દિયા નાશુકીમેં (૯૯) કહો, કિ “અગર તુમ લોગ માલિક હોતે મેરે પરવરદિગારકી

رَبِّي إِذَا لَمْ تَسْكُنْ خَشْيَةَ الْإِنْفَاقِ ۙ وَكَانَ الْإِنْسَانُ قَتُورًا ۙ

રહમતકે બઝાનોંકે, તો ઉન્હેં બન્દ કર દો ખર્ચ હો જાનેકે ડરસે.” ઔર ઈન્સાન બડા કન્જૂસ રહા (૧૦૦)

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ فَمَسَّ لَهُ بَنِیْ اِسْرَءِیْلَ اِذَا

और बेशक ही हमने मूसाको नौ निशानियां रौशन, तो पूछ लो बनी इस्राईलसे, जब वोह आये

جَاءَهُمْ فَقَالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنِّیْ لَاطْنُكَ یٰمُوسٰی مَسْحُوْرًا ۝ قَالَ

थे उनमें तो बोला उन्हें फिरऔन, कि बिवाशुभल में ज़रूर भयाव करता हूँ आपके बारेमें ऐ मूसा, कि जादूका मुआमला है (१०१)

لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ هٰؤُلَآءِ اِلَّا رِبُّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بَصَآئِرٌ

जवाब दिया, कि सय यह है कि तू भुभ जान चुका है, कि नहीं नाजिल करमाया इन सबको, मगर आस्मानों और जमीनके पालनेवालेने,

وَ اِنِّیْ لَاطْنُكَ یَفِرْعَوْنُ مَثْبُوْرًا ۝ فَاَرَادَ اَنْ یَّسْتَفِیْهُمْ مِّنَ الْاَرْضِ

आंभें भोलनेको, और बिवाशुभल में भयाव करता हूँ तुझे ऐ फिरऔन, कि उलाक हो जायेगा (१०२) तो उसने याहा कि भिसका दे उन्हें

فَاَعْرِضْهُ وَمِنْ مَّعَٰ جَمِیْعًا ۝ وَ قُلْنَا مِنْۢ بَعْدِہٖ لِیَبْنِیْ اِسْرَءِیْلَ

अराजीसे, युनान्हे डिओ दिया हमने उसको और उसके सब साथियोंको (१०३) और करमा दिया उसके बा'द बनी इस्राईलको

اَسْكُنُوا الْاَرْضَ فَاِذَا جَآءَ وَعْدُ الْاٰخِرَةِ جَعَلْنَا بِكُمْ لَفِیْقًا ۝ وَ بِالْحَقِّ

कि रहो सलो इस जमीनमें, फिर जहां आया आभिरतका वा'दा, ले आये हम तुम्हें लपेट कर (१०४) और हमने बिदकुल

اَنْزَلْنٰهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ ۭ وَمَا اَرْسَلْنَاكَ اِلَّا مُبَشِّرًا وَ نَذِیْرًا ۝ وَ قُرْاٰنًا

दीक उसे नाजिल किया, और वोह दीक ही नाजिल हुवा, और नहीं भेजा हमने तुम्हें, मगर भुशाभनरी सुनाता और डराता.. (१०५).. और कुरआनको हम

فَرَقْنٰهُ لِتَقْرَآهُ عَلٰی النَّاسِ عَلٰی مُكْتٰثٍ وَ نَزَّلْنٰهُ تَنْزِیْلًا ۝ قُلْ اٰمِنُوْا

ने जरा जरा कर के भेजा, ताकि तुम पढो उसे लोगों पर हजर हजर कर, और हमने उसे आहस्ता आहस्ता कर के उतारा (१०६) केह दो कि उसे

بِمَا اَوْ لَا تُؤْمِنُوْا اِنَّ الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِہٖ اِذَا بُتِلَ عَلَیْهِمْ

मानो या न मानो. बेशक जिन्हें दिया गया है ईल्म उसके पड़लेसे, जब तिलावत किया जाता है

یَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ سُجَّدًا ۝ ۝ وَ یَقُوْلُوْنَ سُبْحٰنَ رَبِّنَا اِنْ كَانَ وَعْدُ

कुरआन उन पर, तो गिर जाते हैं होडीके बल सजदा करते हुअे (१०७) और केहते हैं पाकी है हमारे परवरदिगारकी, बेशक हमारे

رَبِّنَا لَمَفْعُوْلًا ۝ ۝ وَ یَخْرُوْنَ لِلْاَذْقَانِ یَسْكُوْنَ وَ یَزِیْدُهُمْ خُشُوْعًا ۝

परवरदिगारका वा'दा किया धरा है (१०८) और गिरते हैं होडीके बल रोते हैं, और बढ़ता जाता है उनके दिलका लुकाव (१०८)

قُلْ اَدْعُوا اللّٰهَ اَوْ اَدْعُوا الرَّحْمٰنَ ۭ اَیَّٰ مَا تَدْعُوْا فَاِنَّ السَّمٰوٰتِ الْحُسْنٰی

तुम केह दो, कि तुम लोग अल्लाह केह कर पुकारो या रहमान केह कर पुकारो, जो कुछ केह कर पुकारो, सब अच्छे नाम उसीके तो हैं.

وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُتْ بِهَا وَابْتَغِ بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ۝

और न बिस्वाओ अपनी नमाजमें, और न हुसहुसाव उसमें, और उनके बीचका रास्ता रभो (११०)

وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي

और कहते रहो कि सारी उम्द अल्लाहकी, जिसने न रभा अपनी कोई औलाद, और न कभी रछा उसका कोई शरीक

الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وِلِيٌّ مِنَ الدُّنْيِ وَكَبِيرُهُ تَكْبِيرًا ۝

बादशाहीमें, और न कभी रछा उसका मददगार कमजोरीकी बिना पर, और बोलते रहो उस बडेकी तकबीर (१११)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

सूरअे कइक मकिंया

नामसे अल्लाहके बडा मददगारान बप्शनेवाला

आयात ११० रुकूअ १२

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَدُنْهُ عِوَجًا ۝

सारी उम्द अल्लाहकी, जिसने उतारा अपने बन्दे पर किताबको, और न दी उसे कुछ भी कज्ज (१)

فَيَمَّا لَيِّنَدَارَ بَأْسًا شَدِيدًا فَقَدْ لَدُنْهُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ

सरापा रास्त, ताकि उरा दे अल्लाहके पाससे आनेवाले सप्त अजाबसे, और भुशानबरी देदे माननेवालोंको, जो

يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا حَسَنًا ۝ فَكَانَتْ فِيهِ أَبَدًا ۝ وَ

काम करें बियाकतवाले, कि बिलाशुबह उनके बिये अर्र्था षवाब है (२) जिसमें हमेशा ठहरेंगे (३) और

يُنذِرَ الَّذِينَ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا ۝ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا

उरा दे उन्हे, जो बका किये कि बनाया है अल्लाहने अपनी औलाद (४) न उन्हे उसका कुछ र्थम है और न

لَهُمْ بِهِ كِبَرٌ كَلِمَةٍ تَخْرِجُهُمْ مِنْ أَقْوَامِهِمْ إِنْ يَقُولُونَ إِلَّا كَذِبًا ۝

उनके बापदादोंको, कितनी बडी बोली निकल पडी उनके मुँहसे. नही बोलते मगर अस जूट (५)

فَلَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَفْسَكَ عَلَى آثَارِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمَرُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ

तो क्या कहीं भेल जाओगे अपनी जान पर उनके पीछे, अगर हुक्फारने न माना र्थस बातको

أَسْفَا ۝ إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ

सदमा कर के ? (६) बेशक हमने पैदा करमाया जमीन पर उसका सिंगार, ताकि हम आजमायें कि उनमें कौन काममें सब

عَمَلًا ۝ وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرُزًا ۝ أَمْ حَسِبْتَ أَنَّ

से अर्र्था है (७) और बेशक हम ज़रूर कर देनेवाले हैं जो कुछ उस पर है मैदाने बन्जर (८) क्या तुम्हें पता यला ? कि

أَصْحَابَ الْكَهْفِ وَالرَّقِيمِ كَانُوا مِنْ آيَاتِنَا عَجَبًا ۖ إِذْ أَوَى الْفِتْيَةُ

ખોહ ઓર વાદીએ રકીમવાલે થે, હમારી નિશાનિયોંસે અનોખે (૯) જબકિ પનાહ લી ઉન જવાનોંને

إِلَى الْكَهْفِ فَقَالُوا رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا مِنْ أَمْرِنَا

ખોહકી તરફ, તો દુઆકી કિ પરવરદિગાર દે હમેં અપની તરફસે રહમત, ઓર સામાન કરદે હમારે લિયે, હમારે

رَشْدًا ۖ فَضَرَبْنَا عَلَىٰ أَذَانِهِمْ فِي الْكَهْفِ سِنِينَ عَدَدًا ۖ ثُمَّ

મુઆમાલેમેં રાહ પા જાનેકી (૧૦) તો થપકી મારી હમને ઉનકે કાનોં પર ખોહમેં કઈ સાલ (૧૧) ફિર ઉઠાયા

بَعَثْنَاهُمْ لِنَعْلَمَ أَيُّ الْحِزْبَيْنِ أَحْصَىٰ لِمَا لَبِئْتُوا أَمَدًا ۚ تِلْكَ نَقْصُ

હમને ઉન્હેં, કિ દોનોં ગિરોહોંમેંસે કોન ઠીક ગિને હે મુદતકો, જિસમેં વોહ ઠહરે (૧૨) હમ જાહિર કિયે દેતે

عَلَيْكَ نَبَأَهُم بِالْحَقِّ ۖ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى ۖ

હેં તુમ પર ઉનકા વાકેઆ ઠીક ઠીક. વોહ કુછ નોજવાન થે, માન ગએ થે અપને પરવરદિગારકો, ઓર બડી હિદાયત હમને ફરમાઈ થી (૧૩)

وَرَبَطْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ إِذْ قَامُوا فَقَالُوا رَبُّنَا رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

ઓર હમને ઠારસ દી ઉનકે દિલોં પર જબકે ખડે હો ગએ, ફિર બોલે કિ હમારા પરવરદિગાર આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા પાલનહાર હે,

لَنْ نَدْعُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَقَدْ قُلْنَا إِذْ أَشْطَطَّا ۖ هَؤُلَاءِ

હમ હરગિઝ ન પુકારેંગે ઉન્હેં જો ઉસકો છોડ કર મા'બૂદ બનાએ ગએ હેં, કિ એસા કરને પર હમને બડી બેજા બાત કહી (૧૪) ઈસ

قَوْمَنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَوْلَا يَأْتُونَ عَلَيْهِم بِسُلْطَانٍ بَيِّنٍ

હમારી કોમને બના લિયે બહોતસે મા'બૂદ અલ્લાહસે અલગ. કયૂં નહીં લાતે ઈન પર કોઈ રૌશન દલીલ.

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۖ وَإِذْ اعْتَرَفْتَنَاهُمْ وَمَا

તો કોન ઝ્યાદા અંધેરવાલા હે ઉસસે, જિસને ગઢ લિયા અલ્લાહ પર જૂટ (૧૫) ઓર જબ કિનારાકશ હો ચુકે, તો ઉનસે

يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْا إِلَى الْكَهْفِ يَنْشُرْكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ

ઓર જો કુછ થહ પૂજે અલ્લાહકે સિવા, તો પનાહ લે લો ખોહમેં, આમ કર દેગા તુમહારે લિયે તુમહારા પરવરદિગાર અપની રહમત,

وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا ۚ وَتَرَىٰ الشَّمْسُ إِذَا طَلَعَتْ تَزْوُرُ

ઓર મુહય્યા ફરમા દેગા તુમહારે લિયે તુમહારે કામમેં આસાની (૧૬) ઓર સૂરજકો દેખોગે કિ જબ નિકલા તો બચ કર જાતા હે

عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَإِذْ غَرِبَتْ تَجْرِىٰ مِنْ ذَاتِ الشِّمَالِ

ઉનકે ખોહસે દાહિની તરફ, ઓર જબ ડૂબા, તો કતરા જાતા હે ઉનસે બાએકો,

۱۲

مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَبِهِدَايَتِهِ يُجْزِئُ ۚ وَمَنْ يَشَأْ اللَّهُ فَلَنْ يَكْفُرَهُ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۚ

وَهُمْ فِي فِتْنَةٍ مِّنْهُ ۚ ذٰلِكَ مِّنْ آيَاتِ اللَّهِ مَن يَّهْدِ اللَّهُ فَبِهِدَايَتِهِ يُجْزِئُ ۚ وَمَنْ يَشَأْ اللَّهُ فَلَنْ يَكْفُرَهُ ۚ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ۚ

और वोह लोग उसके जुले मकाममें हैं। यह अल्लाहकी निशानियां हैं जिसे राह अल्लाह दे, तो वोह

अल्लाहकी और वोह लोग उसके जुले मकाममें हैं। यह अल्लाहकी निशानियां हैं जिसे राह अल्लाह दे, तो वोह

राह पानेवाला है। और जिसको बेराह रभे, तो न पाओगे उसकी कोई मददगार रहनुभा (१७) और तुम भयाल करोगे

अَيْقَاطًا وَهُمْ رُقُودٌ ۚ وَنُقَلِّبُهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ ۚ وَ

उन्हें कि जग रहे हैं, छावांकि वोह सो रहे हैं, और करवटें कराते हैं हम उन्हें दाहिने बाओं। और

كَلْبُهُمْ بَاسِطٌ ذِرَاعَيْهِ بِالْوَصِيدِ ۚ لَوِ اطَّلَعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتُم مِّنْهُمْ

उनका कुत्ता बिछाये हैं अपने दोनों हाथ चौकट पर। अगर तुम आंकते उन पर, तो ज़रूर पलट जाते उनसे

فَرَارًا ۚ وَلَسَلَّيْتُ مِنْهُمْ رُجْعًا ۚ وَكَذٰلِكَ بَعَثْنَاهُمْ لِّتَسَاءَلَآءِ بَيْنِهِمْ

भाग कर, और ज़रूर लर जाते उनके रो'बसे (१८) और इसी तरह उठाया हमने उन्हें ताकि बाहमी दरयाफ्त करें

قَالَ قَائِلٌ مِّنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ ۚ قَالُوا لَبِئْنَا يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ ۚ قَالُوا

अेक पूछनेवालेने उनमेंसे पूछा, कि कितना तुम लोग ठहरे ? कुछने जवाब दिया कि अेक दिन या उससे ली कम। कुछने

رَبُّكُمْ أَعْلَمُ بِمَا لَبِئْتُمْ ۚ فَابْعَثُوا أَحَدَكُمْ بِوَرِقِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ

कहा कि तुम्हारा परवरदिगार जुब जानता है जितना तुम लोग ठहरे, तो अपने किसी अेकको भेजो इस नकरई सिक्काको ले कर शहरकी जानिब,

فَلْيَنْظُرَ آيُّهَا أَزْكَىٰ طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرِزْقٍ مِّنْهُ وَلْيَتَلَطَّفْ وَلَا يُشْعِرَنَّ

कि वोह देभे कि सभमें कौनसा भाना ज़्यादा पाकीअ है, युना-ये ले आये तुम्हारे पास इसीसे भानेको, और नर्म बना रहे और पता न दे

بِكُمْ أَحَدًا ۚ إِنَّهُمْ إِن يَّظْهَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ أَوْ يُعِيدُوكُمْ فِي مِلَّةِهِمْ

तुम्हारा किसीको (१८) बिवाशुभल वोह काकिर लोग अगर यह आये तुम पर, तो पथराव करेंगे तुम्हारा, या लौटाओंगे तुमको अपने

وَلَنْ تَقْلَحُوا إِذَا أَبَدًا ۚ وَكَذٰلِكَ أَعْتَرْنَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَن وَعْدَ

धर्ममें और किर न कामियाब हो सकोगे कभी (२०) और इसी तरह आगाही दी हमने उन पर, ताकि सभ जान लें कि अल्लाहकी

اللَّهُ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا ۚ إِذْ يَتَنَازَعُونَ بَيْنَهُمْ أَمْرُهُمْ

वा'दा ठीक है, और बेशक कयामतमें कोई शक व शुभल नही। जबकि वोह जगडने लगे बाहम उनके बारे

فَقَالُوا ابْنُوا عَلَيْهِم بُنْيَانًا ۚ رَبُّهُمْ أَعْلَمُ بِهِمْ ۚ قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا

में, युना-ये बोले कि बनाव उन पर कुछे। उनका परवरदिगार जुब जानता है उन्हें। बोले वोह लोग जो गल्बा ले

عَلَىٰ أقرِهِمْ لَنَنخِذَنَّ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۖ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَّاٰهُمْ

युके थे उनके मुआमलेमें, कि हम ज़रूर बनाअेंगे उनकी दरगाह पर मस्जिद (२१) अनकरीब चन्द लोग कहेंगे कि तीन, और यौथा उनका

क़ैरुहं وَيَقُولُونَ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَلْبُهُمْ رَجَبًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُونَ

कुत्ता. और कोरु कहेंगे पांच, छटा उनका कुत्ता, बेदेभे तीर तुक्का. और कुछ कहेंगे

سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَلْبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ ۚ

सात, और आठवां उनका कुत्ता. केह दो कि मेरा परवरदिगार भुब जानता है, उनके शुमारको, और उन्हें नहीं जानते मगर थोडे लोग..

فَلَا تُشَارِكُ فِيهِمُ الْآلَاءُ ظَاهِرًا ۚ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۖ

तो तुम न बडस किया करो उनके बारेमें, मगर जो आहिर कर दी गछि बडध. और न पूछा करो उनके बारेमें छन यछूदियोंमेंसे किसीसे (२२)

وَلَا تَقُولَنَّ لِشَايٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ غَدًا ۚ ۝ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ

और न कहा करो किसी अपने याडेको, कि मैं कल यड कर दूंगा (२३) मगर यड कि अल्लाह भी याडे.

وَأَذْكُرُ رَبِّكَ إِذْ أَنَسَيْتَ وَقُلْ عَلَىٰ أَنْ يَهْدِيَنِّي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ

और याड करो अपने परवरदिगारको, जब भूल गअे छो, और कछो कि करीब है कि राड देगा मुजे मेरा परवरदिगार छससे भी ज़्यादा, जो

هَٰذَا رَشْدًا ۖ وَلَيُوَلِّيَنِّي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَارْدَاذًا وَاسْعًا ۝

नजदीक है छिदायतके (२४) और वोड लोग रहे अपने पछाडकी भोडमें तीनसौ बरस, और मजिद नौ साल (२५)

قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لَبِثُوا ۚ لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ

केह दो कि अल्लाह भुब जानता है कि कितना रहे. उसीके लिये है गैब आस्मानों और जमीनका. क्या छी देभता और

أَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ دَوْلٍ ۚ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۖ

केसा सुनता है. नहीं है उनका उसे छोड कर कोरु वाली, और नहीं शरीक करता अपने छुकममें किसीको (२६) और

اتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ ۚ وَلَكِنْ

तिलावत करते रहो जो वछी की गछि तुम्हारी तरफ़ तुम्हारे परवरदिगारकी किताब. कोरु नहीं बदलनेवाला उसके किसी कलिमेका.. और

تَحْدِثُ مِنْ دُونِهِ مَلْهُدًا ۖ ۝ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ

न पाओगे तुम उसको छोड कर कोरु पनाडगाड (२७) और अपनेको पाबन्द राभो उनकी सोडभतका, जो पुकारा करें अपने परवरदिगारको

بِالْعَدَاوَةِ وَالْعِشْيِ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ

सुब्हो शाम, तालिब हैं उसकी जातके, और न छटें तुम्हारी आंभें उनसे, कि भ्वाछिशमन्द करार पाओ

زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تَطْعَمَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبُكَ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبِعْ

دُنْیَاوی حیات کی آسائش اور نہ کھائے کہ ہم نے تیرا دل اپنے ذکر سے، اور کھانے کی یاد سے اپنی

هُوَ ۖ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۝ ۶۸ وَقُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكُمْ مَنْ شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ

وہ ۖ اور اس کا حکم ہلکا ہے ۝ ۶۸ اور کہو حق تمہارے رب سے ہے جو چاہے وہ چاہے

وَمَنْ شَاءَ فَلْيُكْفُرْ ۖ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهَا سُرَادُ قُهَا ۖ

اور جو چاہے وہ کفر کرے ۖ ہم نے ظالموں کے لیے آگ تیار کر رکھی ہے جس پر

وَأَنْ يَسْتَغِيثُوا يُغَاثُوا بِمَاءٍ كَالْمُهْلِ يَشْوِي الْوُجُوهَ بِئْسَ الشَّرَابُ ۖ

اور ان سے مدد مانگیں وہ پانی سے ڈھکے جائیں گے جو چہرے کو سیاہ کر دے ۖ

وَسَاءَتْ مُرْتَقَقًا ۝ ۶۹ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نُضِيعُ

اور برا ہے ۝ ۶۹ اے ایمان والے جو نیکیاں کرتے ہو، ہم ان کو

أَجْرٌ مَنْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۖ أُولَٰئِكَ لَهُمْ جَدَّتْ عَدْنٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ

پہنچائیں گے ۖ اُن کے لیے بہترین اجر ہے ۖ اُن کے لیے بہترین

الْأَنْهَارُ يُجَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا

نہاروں میں وہ سجائے جائیں گے ۖ وہیں سے نہاروں کے لیے

قِنْ سُنْدُسٍ وَاسْتَبْرَقٍ مُتَّكِينَ فِيهَا عَلَى الْأَرْبَابِ نِعَمَ الثَّوَابِ ۖ

سندس اور استبرق پہنیں گے ۖ وہیں سے ان کے لیے بہترین

وَحَسُنَتْ مُرْتَقَقًا ۝ ۷۰ وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا رَجُلَيْنِ جَعَلْنَا لِاحِدِهِمَا

اور اچھا ہے ۝ ۷۰ اور ان کے لیے ایک مثال بنائیں گے ۖ ہم نے

جَنَّتَيْنِ مِنْ أَعْنَابٍ وَحَفَفْنَاهُمَا بِنَخْلٍ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زَرْعًا ۖ

دو انگوروں کے درخت بنائے اور ان کے درمیان میں

كَلَّمَا الْجَنَّتَيْنِ اتَتْهُمَا وَلَمْ تَطْلُمَا مِنْ شَيْءٍ وَفَجَّرْنَا خِلْفَهُمَا نَهْرًا ۖ

دو درختوں کو کلام کیا اور ان کو کچھ نہ کھاتے تھے ۖ

وَكَانَ لَهُ ثَمَرٌ فَقَالَ لِصَاحِبِهِ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ أَنَا أَكْثَرُ مِنْكَ قَلًا وَآعَزُ

اور ان کے لیے میوے تھے ۖ ایک نے اپنے دوست کو چیلنج کیا کہ میں

نَفَرًا ۝ وَدَخَلَ جَنَّتْهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ ۖ قَالَ مَا أَظُنُّ أَنْ تَبِيدَ

औरदार हूँ (उ४) और अन्दर गया अपने बागके, अपने लिये अंधेर करता हुआ। बोला कि “मुझे उसका गुमान भी नहीं कि यह बहार कभी

هَذِهِ أَبَدًا ۝ وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي

बरबाद हो (उ५) और मुझे उसका गुमान भी नहीं कि क्यामत का र्थम होगी, और बेशक अगर मैं लौटा ही दिया गया अपने परवरदिगार

لَأَجِدَنَّ خَيْرًا مِّنْهَا مُنْقَلَبًا ۝ قَالَ لَهُ صَاحِبُ وَرْدِهِ أَكْفَرْتِ

की तरफ, तो ज़रूर पागंगा मैंँ उससे बड़ोत बेडतर ठिकाना” (उ६) जवाब दिया उसको उसके साथीने बातें करते करते, “कि क्या

بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُّطْفَةٍ ثُمَّ سَوَّاهُ رَجُلًا ۝ لَكِنَّا

नाशुके हो गये उसके, जिसने तुझे पैदा करमाया मिट्टीसे, फिर नुत्तेसे, फिर कर दिया तुझे सुडोल मर्द” (उ७) लेकिन हम,

هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ

तोहमा परवरदिगार वोही अल्लाह है, और हम नहीं शरीक मानते अपने परवरदिगारका किसीको (उ८) “और जब तू बागके अन्दर गया, तो क्यूँ न कडा कि

مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ۚ إِنَّ تَرَبُّنًا أَكَلَّ مِنْكَ مَالًا وَوَلَدًا ۝

जो अल्लाहने याडा हुआ, कोई किसीका जोर नहीं, सिवा अल्लाहके। अगर तेरे देहनेमें तुजसे कम हों माल व ओलाहमें (उ९)

فَعَسَىٰ رَبِّي أَنْ يُؤْتِيَنِي خَيْرًا مِّنْ جَنَّتِكَ وَيُرْسِلَ عَلَيْهَا حُسْبَانًا

तो करीब है कि मेरा परवरदिगार मुजको दे, तेरे बागसे बेडतर, और बेज दे इस तेरे बाग पर अज़ाब

مِّنَ السَّمَاءِ فَتُصْبِحَ صَعِيدًا زَلَقًا ۝ أَوْ يُصْبِحَ مَاءً غَورًا فَلَنْ

आरमानसे, तो हो ज़ाये मैदान काँ लगा (४०) या धंसके रह ज़ाये उसका पानी, तो तुम

تَسْتَطِيعَ لَهُ طَلَبًا ۝ وَأَحِيطَ بِشَرِّهِ فَاصْبِرْ ۖ يَقْلَبُ كَفَّيْهِ عَلَىٰ مَا

हूँडे न पा सको” (४१) और घेरेमें डाल दिया गया उसका झलना झूलना, तो अब अपनी डथेलियां मलता है, जो लागत

أَتَّفَقَ فِيهَا وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَىٰ عُرْوَشِهَا وَيَقُولُ يَلَيْتَنِي لَمْ أُشْرِكْ

लगाई थी उसमें और वोड अपनी टेठों पर गिर पडा है, और केडना पडता है, कि ओ काश मैंने शरीक

بِرَبِّي أَحَدًا ۝ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ فِئَةً يَتُصَرِّوْنَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا

न बनाया होता अपने परवरदिगारका किसीको (४२) और न रह गई उसकी कोई पार्टी, जो अल्लाहके मुकाबिल मट्ट करे। और न

كَانَ مُنْتَصِرًا ۝ هَٰذَا لَكَ الْوَلَايَةُ لِلَّهِ الْحَقِّ ۖ هُوَ خَيْرٌ ثَوَابًا وَخَيْرٌ

भुट्ट बटला लेनेके काबिल था (४३) यहां भुला, कि ठिन्तियार अल्लाह बरडकडा है। वोही घवाब देनेमें सबसे बेडतर और अज़ाब

۱۲

عُقَبًا ۞ وَاصْرِبْ لَهُمْ مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَا أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ

બખેર ફરમાનેવાલા છે (૪૪) ઓર ઉન્હે બતાવો મિઘાલ દુન્યાવી જિન્દગીકી, કિ જેસે પાની, હમને જિસે બરસાયા આસ્માનકી

فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ فَأَصْبَحَ هَشِيمًا تَذْرُوهُ الرِّيحُ ۞ وَكَانَ

તરફસે, તો ઘુલ મિલ ગઈ ઉસસે જમીનકી હરી ઘાસ, ફિર વોહ હો ગઈ સૂખી, કિ હવાએ ઉસકા તિનકા ઉડાએ. ઓર

اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرٌ ۞ الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا

અલ્લાહ હર ચાહે પર કાબૂ રખનેવાલા છે (૪૫) માલ ઓર ઓલાદ, આરાઈશ હેં દુન્યાવી જિન્દગીકી, હમેશા રહનેવાલી

وَالْبَقِيَّةُ الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمْلًا ۞ وَيَوْمَ

લિયાકતકી થીએ, જ્યાદા બેહતર હેં તુમહારે પરવરદિગારકે નજદીક ધવાબમેં, ઓર નિહાયત ખુબ હેં ઉમ્મીદ રખનેમેં (૪૬) ઓર જિસ દિન

نُسِيرُ الْجِبَالَ وَتَرَى الْأَرْضَ بَارِزَةً ۞ وَحَشَرْنَاهُمْ فَلَمْ نُغَادِرْ مِنْهُمْ

કિ હમ ચલા દેંગે પહાડોંકો, ઓર દેખોગે જમીનકો હર શે સે સાફ, ઓર હમને ઉનકા હશર કિયા, તો કિસીકો ન

أَحَدًا ۞ وَعَرَّضُوا عَلَى رَبِّكَ صَفًّا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ

છોડા (૪૭) ઓર સબ પેશ કિયે ગએ તુમહારે પરવરદિગારકે હુજૂર પરા લગાએ, આબિર આહી ગએ તુમ હમારે પાસ, જિસ તરહ કિ પેદા ફરમાયા

أَوَّلَ مَرَّةٍ ۚ بَلْ زَعَمْتُمْ أَلَّنْ نَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ۞ وَوَضِعَ الْكِتَابُ

થા હમને તુમહેં પહલી બાર, બલકિ તુમ તો બકતે થે કિ હમ ન મુકરર કરેંગે તુમહારે લિયે વા'દેકા કોઈ વકત (૪૮) ઓર જહાં રખ દિયા ગયા નામએ

فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مَشْفُوقِينَ مِمَّا فَبَىٰ وَيَقُولُونَ لِيُوَيْلَتْنَا مَا لَ

આ'માલ, તો દેખોગે મુજરિમ લોગોંકો કિ ડરતે હેં ઉસમેં જો લિખા છે, ઓર ચિલ્લાતે હેં કિ હાએ રે તબાહી, આબિર ક્યા છે

هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا

ઇસ નામએ આ'માલકો, કિ ન છોટા ગુનાહ છોડે ન બડા, મગર સબ ઘેર લિયા. ઓર પા લિયા જો

مَا عَمِلُوا أَحْضَرَ ۚ وَلَا يَظْلُمُ رَبُّكَ أَحَدًا ۞ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكِ

કુછ કિયા થા સામને. ઓર જુલ્મ નહીં ફરમાતા તુમહારા પરવરદિગાર કિસી પર (૪૯) ઓર જબ કિ હુકમ દિયા હમને ફરિશ્તોંકો, કિ સજદા

اسْجُدُوا لِلْأَدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ

કરો આદમકા. તો સબને સજદા કિયા, મગર ઇબ્લીસને. ગિરોહે જિન્નસે થા, તો અપને રબકે હુકમસે

عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ أَفْتَتَحْذُونُ ۚ وَذُرِّيَّتَهُ أَوْلِيَاءُ مِنْ دُونِي ۚ وَهُمْ لَكُمْ

નિકલ ગયા, તો ક્યા તુમ લોગ બનાઓગે ઉસકો ઓર ઉસકી ઓલાદકો મેરે મુકાબિલકા દોસ્ત ? હાલાંકિ વોહ સબ તુમહારે

عَدُوِّ يَسْ لِلظَّالِمِينَ بَدَلًا ۝ مَا أَشْهَدُ تَهُمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ

دુश्मन हैं। कितना बुरा है अंधेरवालोंका बदल (५०) मैं ने उन लोगोंको न तो गवाह बनाया था आस्मानों

وَالْأَرْضِ وَلَا خَلَقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُ مُتَّخِذَ الْمُضِلِّينَ

और जमीनकी पैदाईश, न भुट उनकी पैदाईशका। और न मुझे जेभा कि बनाऊँ, गुमराह करनेवालोंको

عَصْدًا ۝ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ

कुवते बाजू (५१) और जिस दिन इरमायेगा कि पुकारो अपने इर्जी मेरे शरीकोंको, तो उन्होंने आवाज

فَلَمْ يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُم مَّوْبِقًا ۝ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ

ही, फिर भी उन्हें जवाब न दिया और कर दिया डमने उनके दरमियान मैदाने डलाकत (५२) और देभा मुजरिम लोगोंने

النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا ۝ وَلَقَدْ

आग, तो समज गये कि वोह बिलाशुबह उसमें पडनेवाले हैं, और न पाया उससे फिरनेकी जगह (५३) और डमने

صَرَفْنَا فِي هَذَا الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ

बेशक तरह तरहसे बयान किया इस कुरआनमें लोगोंके लिये, हर मजमूनको। और ठन्सान सब

الْإِنْسَانُ أَكْثَرُ شَيْءٍ جَدَلًا ۝ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا

से ज़्यादा जगडावू है (५४) और नहीं रोक रभा है लोगोंको मान जानेसे, जबकि आ गઈ

إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةٌ

उनके पास छिदायत, और यह कि मग़िरत याहें अपने रबकी, मगर यह कि आ जाये उनके पास

الْأَوَّلِينَ أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ۝ وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ

पहलोंका दस्तूर, या अजाब उनके सामने आ जाये (५५) और डम नहीं लेजते रसूलोंको

إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ۚ وَيُجَادِلُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالْبَاطِلِ

मगर भुशभबरी सुनानेवाले और डरानेवाले। और जगडते हैं जिन्होंने कुङ कर रभा है बातिलसे,

لِيُذْهِبَ عَنْهُمْ الظُّلُمَ بِالْحَقِّ وَاتَّخِذُوا الْيَتَىٰ وَمَا أَنْذَرُوا هُزُوعًا ۝

ताकि बातिल बना दें उससे डकको, और बना लिया है मेरी आयतोंको और जो डराये गये हैं, सब को डका (५६) और

مَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذُكِّرَ بِآيَاتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَلِئْسَ مَا

कोन उससे बढ कर अंधेरवाला है, जिसे याद दिवाई गई उसके रबकी आयतें, तो उसने मुंड डेर लिया उनसे, और भूल गया जो

قَدَّ مَتَّ يَدُهُ ۖ إِنَّا جَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ

પહલે ભેજ ચુકે ઉસકે હાથ. બેશક હમને ડાલ દિયા ઉનકે દિલોં પર ગિલાફ, કિ સમજ સકેં કુરઆન,

وَفِي أَذَانِهِمْ وَقْرًا ۖ وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى فَلَنْ

ઔર ઉનકે કાનોંમેં બહરાપન. ઔર અગર બુલાઓ ઉન્હેં હિદાયતકી તરફ, તો ભી હરગિઝ

يَهْتَدُوا وَإِذَا أَبَدًا ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ ط كُو

રાહ ન પાઁગે કભી (૫૭) ઔર તુમ્હારા પરવરદિગાર મઝિરત ફરમાનેવાલા રહમતવાલા હે. અગર ઉનકી

يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا الْعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذَابَ ۖ بَلْ لَهُمْ

પકડ કરતા જો ઉન્હોંને કમા રખા હે, તો જલ્દી કરતા ઉન પર અઝાબ. બલકિ ઉનકે લિયે

مَوْعِدٌ لَّنْ يَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْيِلًا ۝ وَتِلْكَ الْقُرَى

એક વા'દેકા વક્ત હે, કિ ન પાઁગે ઉસકે મુકાબિલમેં કોઈ ઢિકાના (૫૮) ઔર યહ આબાદિયાં હેં,

أَهْلَكْنَاهُمْ لَمَّا ظَلَمُوا ۖ وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ مَوْعِدًا ۝ وَإِذَا

કે તબાહ કર દિયા હમને ઈન્હેં જબ ઉન્હોંને અંધેર મચાયા, ઔર કર દિયા થા હમને ઉનકી તબાહીકે લિયે વા'દા (૫૯) ઔર જબકિ કહા

قَالَ مُوسَى لِفَتْنِهِ لَا أْبْرَحُ حَتَّى أَبْلُغَ مَجْمَعَ الْبَحْرَيْنِ

મૂસાને અપને જવાનકો, કિ મેં ચલતા હી રહૂંગા, યહાં તક કિ પહોંચ જાઉં દોનોં દરિયાઓંકે સંગમ પર,

أَوْ أَمْضَى حُقُبًا ۖ فَلَمَّا بَلَغَا مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حُوتَهُمَا

યા ચલતા હી રહૂં મુદતોં (૬૦) યુનાન્હે જબ દોનોં પહોંચે સંગમકો, તો દોનોં અપની મછલી ભૂલ ગએ

فَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ سَرَبًا ۖ فَلَمَّا جَاوَزَا قَالَ لِفَتْنِهِ

તો બના લિયા ઉસને અપની રાહ દરિયામેં સુરંગ કરકે (૬૧) ફિર જબ દોનોં આગે બઢ ગએ, તો કહા અપને જવાનકો કિ

إِنَّا عَدَاءُكَ ۖ لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا ۖ قَالَ

લાઓ હમારા નાશતા, કિ હમને પાયા અપને ઈસ સફરસે તકાન (૬૨) વોહ બોલા કિ

أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا

અબ બતાઈયે કિ જબ હમને પનાહ લી થી ચટાનકી જાનિબ, તો મેં ભૂલ ગયા મછલીકો. ઔર નહીં

أَسْنِيَهُ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ ۖ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ

ભુલાયા મુઝે, મગર શૈતાનને, કિ ઉસકો યાદ રખૂં. ઔર બના લિયા ઉસને અપના રાસ્તા દરિયામેં.

عَجَبًا ۞ قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْعَثُ ۖ فَاِنتَدَا عَلٰۤى اٰثَارِهَا قَاصًّا ۙ

بڑا અચંબા હે (૬૩) જવાબ દિયા કે યહ તો હમ નહીં ચાહતે થે. યુનાન્યે દોનોં પલટે અપને નિશાને કદમ પર ઢૂંઢેતે (૬૪)

فَوَجَدَا عَبْدًا مِّنْ عِبَادِنَا اٰتَيْنَهُ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِنَا وَعَلَّمْنَاهُ

તો પાયા મેરે બન્દોંમેંસે એક બન્દેકો, દિયા હે હમને જિસકો રહમત અપની તરફસે, ઓર સિખા દિયા

مِّنْ لَّدُنَّا عِلْمًا ۙ قَالَ لَهُ مُوسٰى هَلْ اَتَّبِعُكَ عَلٰۤى اَنْ تُعَلِّمَ

હમને ઉન્હેં ઇલ્મે લદુન્ની (૬૫) કહા ઉન્હેં મૂસાને, “કિ કયા મેં સાથ રહ સકતા હૂં આપકે ? ઇસ પર કિ આપ સિખા દે

مِمَّا عَلَّمْتَ رُسُلًا ۙ قَالَ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ مَعِيَ صَبْرًا ۙ وَ

મુઝે જો આપકો સિખાયા ગયા હે ખુબ” (૬૬) બોલે, કિ “આપ બિલાશુબહ ન કર સકેંગે મેરી હમરાહીમેં સબ્ર (૬૭) ઓર

كَيْفَ تَصْبِرُ عَلٰۤى مَا لَمْ تُحِطْ بِهٖ خَبْرًا ۙ قَالَ سَتَجِدُنِيْ اِنْ

કિસ તરહ આપ સબ્ર કરેંગે, જો આપકે દાઈરએ ઇલ્મમેં નહીં” (૬૮) કહા, કિ “આપ મુઝે પાઝેંગે

شَاءَ اللّٰهُ صَابِرًا وَّلَا اَعْصِيْ لَكَ اَمْرًا ۙ قَالَ فَاِنْ اَتَّبَعْتَنِيْ

ઈન-શા-અલ્લાહ સાબિર, ઓર ન બિલાફ કરુંગા મેં આપકે કિસી હુકમકે” (૬૯) બોલે, “તો અગર મેરે સાથ રહના

فَلَا تَسْأَلْنِيْ عَنْ شَيْءٍ حَتّٰى اُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا ۙ

હે, તો ન પૂછિયેગા મુઝસે કુછ, યહાં તક કિ મેં હી બતાદૂં ઝિક કરકે. (૭૦)

فَاٰنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا رَكِبَا فِي السَّفِيْنَةِ خَرَقَهَا ۙ قَالَ اٰخُذْهَا بِالنُّجْرٰى

તો દોનોં ચલ પડે... યહાં તક કિ જબ દોનોં સવાર હૂએ કશ્તીમેં, તો ઉસ બન્દેને સૂરાખ કર દિયા ઉસમેં, દરયાફત કિયા, કિ “આપને કશ્તી

اَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا اِمْرًا ۙ قَالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيْعَ

મેં સૂરાખ કર દિયા તાકિ ડુબો દેં ઉસકે સવારોંકો, યહ આપને બુરી બાતકી” (૭૧) બોલે “કયા નહીં કેહ રખા હે મેંને કિ આપ ન કર સકેંગે

فَعِيَ صَبْرًا ۙ قَالَ لَا تُوَاخِذْنِيْ بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِيْ مِنْ

મેરે સાથ સબ્ર.” (૭૨) કહા, કિ “પકડ ન કીજિયે મેરી, જિસે મેં ભૂલ ગયા. ઓર ન ડાલિયે મેર હકમેં

اَمْرِىْ عُسْرًا ۙ فَاٰنْطَلَقَا حَتّٰى اِذَا الْفَيَآءُ غُلِمًا فَقَتَلَهُ ۙ قَالَ

દુશ્વારી” (૭૩) ફિર દોનોં ચલે... યહાં તક કિ જબ મિલે એક લડકેકો, તો ઉસ બન્દેને માર ડાલા ઉસે. કહા, “કયા

اَقْتَلْتُ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ ۙ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُّكْرًا ۙ

આપને માર ડાલા એક બે ગુનાહ જાનકો બગેર કિસી જાનકે બદલે ? કોઈ શુબા નહીં કિ આપને બહોત બુરી બાતકી” (૭૪)